

ІНФЛЯЦІЯ, ЯК СОЦІАЛЬНО ЕКОНОМІЧНИЙ ПРОЦЕС

А. Тіхонова
Г.О. Кундєєва

Найефективнішим індикатором «здоров'я» економіки країни є її фінансовий стан. Саме тому діяльність виконавчої влади кожної країни спрямована на забезпечення стабільності фінансово кредитної системи та фінансового стану в цілому. Запорукою цього, серед іншого, має бути стан «керованості» інфляційними процесами. Необхідність у цьому виникла тому, що інфляція не лише призводить до тяжких соціально-економічних наслідків. За умов інфляції втрачається ефективність дії та відбувається деформація інструментів макроекономічного регулювання.

Якщо раніше інфляція виникала, як правило, у надзвичайних обставинах, то останні 2-3 десятиліття в багатьох країнах вона стала хронічною. Процес інфляції відрізняється гостротою, здатністю до небезпечного розширення, самовідтворення, і неприємних соціально-економічних наслідків, пов'язаних з перерозподілом багатства і доходу нації.

Поняття «інфляції» виникло після громадської війни в Північній Америці (1861 - 1865 рр.). Інфляція була характерна для грошового обігу багатьох країн: Росії – з 1769 до 1895 року (за винятком періоду 1843-1853 р.); США – у період війни за незалежність 1775 – 1783 р. і громадської війни 1861 – 1865 р.; Англії – під час війни з Наполеоном на початку 19 ст. ; Франції – у період Французької революції 1789 – 1791р. Особливо високих темпів інфляція досягла в Німеччині після 1-ої світової війни, коли восени 1923 року грошова маса в обігу досягла 496 квінтільйонів марок, а грошова одиниця знецінилась в трильйон раз. Ці історичні приклади доводять, що інфляція не є породженням сучасності, а мали місце і у минулому.

Інфляція, як правило, виявляється в зростанні товарних цін і відносному знецінюванні національної грошової одиниці. Тому її вивчення є дуже важливим і актуальним для сучасного етапу розвитку економіки України.